

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Kystsikringsanlæg.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 7746).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 78 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Aldersrente.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4461; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3219.)

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hedegaard): Som det fremgaar af Betænkningen, er der i Udvalget kun opnaaet Enighed om Lovforslagets Principper, blandt andet det Princip, at det kan tillades Aldersrentenyderen at have nogen Formue og nogen Indtægt, i Modsætning til hvad Tilfældet er under den gældende Alderdomsunderstøttelseslov.

Jeg vil begynde med at gøre en enkelt Bemærkning angaaende nogle Misforstaaelser, der kom frem efter Lovforslagets første Behandling, med Hensyn til min personlige Stilling. Det blev i visse Blade sagt, at jeg skulde være imod Lovforslaget, men dette er ingeniunde Tilfældet. Jeg udtalte mig fuldstændig i Tilslutning til Lovforslagets Principper, men jeg udtalte mig imod visse Enkeltheder, ligesom jeg udtrykte Betænkkelighed ved Lovforslagets økonomiske Rækkevidde. Med de Ændringer, som nu foreslaas af Udvalgets Flertal, mener jeg, at Lovforslaget, hvis Principper er ganske de samme, som da det blev frem-

sat af Indernigsministeren, bør vedtages, og jeg kan derfor anbefale det til det høje Ting.

Som man vil se, er der af de forskellige Partier stillet en Række Ændringsforslag. Udvalget har overfor en Række Enkeltheder i Lovforslaget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Der er et Flertal bestaaende af Venstres og det konservative Folkepartis Medlemmer, som har stillet en Del Ændringsforslag, jeg skal tillade mig at gennemgaa.

Der er først under Nr. 3 stillet et Ændringsforslag til § 2. I Lovforslaget staar der, at man for at faa Aldersrente ikke i de sidste 5 Aar maa have bortgivet noget af sine Ejendele eller Formue eller paa anden Maade have forringet sit Bo, og her foreslaar man nu den Ændring, at de 5 Aar rettes til 10 Aar. Man mener, at en 5-aarig Periode er for kort, og det tror jeg ogsaa, den er.

I øvrigt er de fleste Ændringsforslag stillet til § 5, den Paragraf, som indeholder Skalaerne. Fra Flertallets Side foreslaas det at ændre Bestemmelsen om, at det skulde være Hjelpekasserne, der havde Ret til i visse Tilfælde at yde de aldersrentenydende Hjælp, naar den faste Takst ikke forslog. Selv om man fuldt ud gennemfører faste Takster, maa man gøre sig klart, at man kun kan gennemføre faste Takster for normale Forhold; der maa for de Tilfælde, hvor den aldersrentenydende kommer i, hvad man kan kalde unormale Forhold, altsaa i Tilfælde af Sygdom, hvor man skal have lejet Hjælp til Kur og Pleje og lignende, være en Ventil, saaledes at man paa en eller anden Maade kan komme en saadan aldersrentenydende til Hjælp. Her har Flertallet i Ændringsforslaget Nr. 4 til § 5 foreslaaet, at Kommunalbestyrelsen i saadanne Tilfælde er berettiget til mod Refusion fra Forsørgelseskommunen og med Tilskud fra Statskassen efter Reglerne i §§ 13 og 16 at komme saadanne Aldersrentenydere til Hjælp. Samtidig har man stærkt understreget, at Aldersrentenyderne fortsat skulde være Medlemmer af en Sygekasse. Under den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov praktiseres det nemlig i ikke ringe Grad, at Folk, saa snart de faar Alderdomsunderstøttelse, melder sig ud af Sygekassen og efter den Tid i Virkeligheden bliver Lægernes bedste Kunder.

Skalaernes Antal er foreslaaet nedsat fra 5 til 3. Ved første Behandling fremkom der en stærk Kritik fra forskellige Sider over de mange Skalaer. Flertallet af Udvalget er enedes om 3 Skalaer. Det samme er Tilfældet i de andre Partiers Ændrings-